

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Primo Die.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

MENSIS AVGUSTVS.

PRIMO D I E.

P. P E T R V S

F A B E R .

1. Augst.
Allobroxi
Romæ 1546
xrat. 40.

Ic pueritiam ruri cum
ageret in pastoriali, stu-
diis demum Parisiis &
S. P. Ignatio se transcri-
psit. Exercitorum tem-
pore plures horas duxit

sub dio in alta niue; noctu somnum
cœpit super nigros carbones, in conti-
nua sex dierum inedia perstigit sine ci-
bo & potu, donec tandem id vetus
Ignatius. Quâ ille tam heroicâ sui vi-
ctoriâ sensit, sibi diuinitus abstersam
omnem gulæ appetitionem & scrupu-
los, quibus circa illam appetebatur.
A puero voverat castitatem, & bis
quot hebdomadis ieiunabat. Magna
in Germania, Italia, Lusitania, Hispania
patravit; præclarâ in diuinis per-
spicienciam, sedulitate, ac teneritate
semper Deo præsenti præsens. Si quis
peregrè incolumis redibat, rogabat
Beatissimam Virginem, vt SSS. Trini-
tati gratias ageret pro illo, & oraret
pro illis qui benè illi vel malè fecissent
per iter. Hunc Beatissima Virgo ad
Ioannem Nunnium duxit, & vt ille
huius consiliis obsequeretur, suauit.
Conimbricam sociis inter alia scribēs;
Queramus, inquit, permutuam contem-
plationem nos ipsos in sacratissima Virgi-
ne. Gandia coram imagine B. V. oran-
tem allocuta dicitur imago; eumque
intuita, oculos in pictura reliquit aper-
tos & eleuatos, quos antea habebat
depresso. Rogabat Beatissimam Vir-

ginem, vt per illam obtineret à SSS
Trinitate, quod esset bonus filius Pa-
tris, bonus seruus Filij, bonus Spiritu-
sancti discipulus. Per eandem Patris
suas vires, opera, memoriam; Filio,
verba & intelligentiam; Spiritui san-
cto cognitiones ac voluntatem dedi-
cabat. A Beatissima Virgine perebat
ornatum quo se illa Christo venturo
ornabat; sedulitatem, commiseratio-
nen, quâ illa seruiebat viuo, compa-
tiebatur morienti; desiderium, quo
prosequebatur ascendentem. Per B.
Virginis famulatum se disponebat ad
famulatum Dei, vt in aulis, Regi ser-
uituri, alicui è familiaribus Regis ser-
uiunt primum. In Sanctorum festis,
Beatissimæ Virginis agebat gratias pro Sancti.
iis beneficiis, quibus eos unquam ad-
iuuit. Rogabat illam vt illa SSS. Tri-
nitatem ipsius nomine adoraret: SSS.
Trinitatem vero orabat vt Beatissi-
mæ Virginis benediceret. Spiræ Festi
B. V. Assumptæ apparatione in tem-
plo spectatâ. Orabat particulatim pro
singulis, qui aliquid opellæ ad festi
illius celebritatem attulissent. Cum
se aridum corde sentiret, solabatur se
cogitatâ Beatissimâ Virgine, quæ ta-
metsi nunquam peccarit, & celesti
gloria tamen tam diu abfuit adhuc
exul, & in terris frequenter caruit
Christi præsentia. Si quem adiutum
vellet, ad B.V. tanquam eius matrem,
preces & studium conuertebat, vt illa
cum ad Deum, cœu filium mater ad
Patrem, adduceret. In festo Praesen-
tationis B. V. vt munusculi aliquid ei
offerret, oculos obtulit, cum decreto,

AssumptæB. V.Praesent.B. V.Oculus.

KK

ne

Philothex
seu intro-
ductionis
P. 2. c. 18.

Obedientia.

Mors.

Mors.

ne paruulos quidem fixis oculis deinceps intuendi. Humilitate insigni planè præstabat. Vnde quicquid aliis esse videretur, aiebat, *sæ totum quicquid esset, esse opus Ignati*. De hoc Beatus Franciscus de Sales Episcopus Genevensis ait

illum primum Sacerdotem, primum Concionatorem, primum Theologiae Magistrum fuisse in Sancta Societate Iesu, & primum Socium B. Ignatij eius fundatoris; in Germania magna patrasse pro Dei gloria: sensisse illum manifestè opem Angelorum, cum Angelos patriæ salutaret: se magno suo solatio consecrasse altare vnum in loco quo Beatus iste (sic ille scribit) vir natus est in villareto pago. Romam accitus, ut parerer, in ipso calorem æstu venit, & breui obiit. Vnde P. Andreas Ouiédu satis ad S.P. Ignatium literis Gandiā scriptis; Fabrum personæ cuidam à Sanctæ vitæ laude celebri videri visum post mortem gloriam circumfusum, dixisse; mortem fe obediens nomine oppetiuisse; ac, ore læto, multa narrasse de gaudio, quo propter id genus mortis in beatis illis sedibus frueretur. Sanctus Xauerius in periculis illum tanquam Sanctum priuatè pietate inuocabat. Nec desunt qui pià quadam affectione dixerint se à Deo plura per illum beneficia acceptisse.

A M B R O S I V S BELGA COAD.

Belga Gan-
dix 1. Au-
gust. 1547.

Mors.

Optabat P. Fabrum charum Magistrum in cælum sequi: & octauo ante mortem die prædictis se 1. Augusti, anniversario post Fabri migrationem die moriturum, enetu fecuto. Post decennium cadaver illius incorruptum, & odore miro fragrans repertum est.

P. ALPHONSVS CYPRIANVS.

E Romana Professorum domo Balneo regium, & anno 1541. ætatis 58. in Lusitaniam, Goam, deinde in oram piscariam, lateque in orientis Indias missus, acerrimum zelum perstudioso obsequio præclarisque virtutibus cumulauit, sui demissione quā maximus: id quod cum in factis, tum in datis ad S. P. Ignatium literis elucet, cuius ille animum *sacrum, diuitem, ac præpotentem* vocat; eoque se ait sustentari: petit commendari Layni & sociis, quos plusquam glorioſos Principes stirpis appellat. Ioanni Lopio prædictis fe die vinculorum Sancti Petri migraturum è vita; sed & de balbo gubernatore Nauis quæ luscum raptorem, & raptam ab illo neophyti cuiusdam vxorem vehebat verus vautes fuit, fore ut nauigium infame pereat, & alter è lusco cœcus fiat, alter è balbo mutus. Ita factum. Nam Gubernator tempestate coortâ, naufragio amissis omnibus & in littus eiectus, in luscum raptorem, tanquam in eius mali causam, irruens effuso illi altero, quem solum habebat oculo, illum cæcum fecit, & ipse naturâ balbus hæc tenus, illo clamore, mœrore, iactatione factus est omnino mutus. Ita triplex Cypriani vaticinatio completa est.

P. EVERARDVS MERCVRIANVS PRÆPOSITVS GENERALIS IV.

Ipsò nascentis B. V. die anno 1548. Parisis Socieratem amplexus, Roma na domui à S.P. Ignatio Vicepræpositus

Melispoz
1 Aug 1552.
ætatis 76.

Mett.

Mors
Affir
sang

Cæstitas.

Belga Re-
mæ 1. Aug.
1580. ætatis
66. Socjat.

situs datus, postea primus Perusij Re-
ctor, & in Belgio commissarius, ac
deinde Prouincialis & B. Francisci
Borgiae Assistens, moxque successor e-
lectus, prudentiae integritatis, peritiae
instituti laudem insignem tulit. Ipso
morientis S. P. Ignatij anniuersario
die, crastinâ inquit, die videbitis in
me imaginem mortis. Sapiens illius
modestia faciles reddebat omnes ad
eius imperium, maxime cùm exem-
plo excelleret. Laborum, & pauper-
tatis ita amans, vt pedes obiret Pro-
uinciam, & lauta diuersoria declina-
ret. Aliquando etiam illachrymari vi-
sus, quod nouam vestem induere co-
geretur. A germano suo rogatus, vt
iuorum tenuitatem adiutum iret, in
eo in quo erat Societatis magistratu-
s respondit; se nullo Societatis Coadiu-
tore plus habere opum aut facultu-
m. Orientis Indiam, Angliam, Po-
loniam, Maronitas adiuuit, locuple-
tauit, missis illuc viris Apostolicæ ex-
pectationis. Valebat maturitate di-
cendi, atque scribendi, ac ingenio ad
Superiores, Concionatores aliosque
Societati peridoneos viros performa-
dos prorsus idoneo, adeò vt Ignatij,
diuini illius viri, genius atque inge-
niuum renatum in Mercuriani genio
ac ingenio diceretur. Gubernauit So-
cietatem vniuersam à Maio anni 1573.
vsque ad hunc diem anni 1580.

P. I A C O B V S

HABBÆVS.

Belga Ibris
1. Aug. 1611,
xstat. 44.
Soc. 29.

B. U.

Rector, & Concionator præstans
fuit Iacobus; & in eximio erga iu-
uandos pauperes, ac in cultu Deiparæ
studio singularis; adeò vt verè illorum
parens haberetur; huius verò filius:
quippe qui gratae aliquando narrabat;
se cùm ab obedientia in Italiā mit-
teretur inter Alpes præsentissimo vi-

tæ periculo non sine miraculo ereptū,
quando subsideante mulo votum con-
cepit Deiparæ Lauretanæ. Illius ille
cultui linguam, seque torum dederat;
illius imaginem sinu gestabat, eiusque
pío aspectu oculos & cor sæpè saepius
recreabat: nec se suo benè funeris of-
ficio arbitrabatur, nisi de illa in sin-
gulis concionibus aliquid pro eius
gloria in medium attulisset.

Concio.

P. M A R C V S

GVZZONVS.

VEnetiis claro genere illustris in
Societate per B. Aloysij reliquias
fanatus est, anno 1603, cùm malignæ
febris & pestifera eruptionis vitume-
factâ linguâ, dentibus inter putridas
densasque sordes obfessis, mente sæ-
pius vacillante, ad extrema iam deve-
nisset. Argentæ in missione ad prox-
imam B. Virginis imaginem in propa-
tulo pendente, inuitatâ collectâque
mortaliuum plurium coronâ flagrante
dicebat, & ynâ cum omnibus Litanias
B. V. recitabat, commotione animo-
rum permagnâ, & labore sæpe ad ter-
tiam usque noctis horam producto.
Foris versatus à socio signum sibi edi-
tintinabulo voluit, quo singularum
domesticarum functionum admone-
retur. Valoscuranæ pesti sedulus ad-
fuit; eiisque superstes, Figarolensisibus
peste ictis dum seruiret, mortem he-
roum charitatis oppetiit.

Italus Figar-
oli, 1. Aug.
1631. Soc. 31.

B. Aloysius.

B. U.

*Accuratio
disciplina*

P. IOANNES

COLLIGNON.

Impensè studebat latere; unde nun-
quam se supra Grammaticæ institu-
tionem erigi passus est, licet maiora
posset. Sub mortem sc̄ increpitans la-
tronem se diuinæ gloriæ vocitabat;
KK 2 quereba-

Gallus Mu-
siponti. 1.
Aug. 1633.

HUMIL.

CHARITAS.

GERMANUS
HRADISTIS.
1. AUG. 1645.

FIDES.

querebaturque quid in lectulo domi, non foris inter pestiferorum turbam defungenter charitate simul & vita; quod illi deus adeo in desiderio fuit, ut eam tabe laborantibus undecimum ipse caput addixit, seruiterque assiduitate planè heroicæ charitatis, & inde illi extremi dolores velut analæcta illorum laborum fuere, quos consecuta mors rapuit è medio virum geminis humilitatis & charitatis velut alis ad æternam subiectum.

P. GEORGIVS
SCHONBERGER.

Post traditas varias disciplinas scholasticas, Olomucense Collegium in œconomica prouidenter, in disciplina religiosa paternè, in charitate propè maternè gubernauit. A Suecico Transylvanicoque turbine variè iactatus, variè latuit; atque deprehensus, cruciabili sæuitiâ vexatus est. Manibus baculo subter pedes illigatis in globum conuolutus, cælum pedibus, terram capite respectabat, plantis nudis per tres continenter horas immani fustium pregrandium verberatione contusis, intercalariis Iesu & Martæ nominibus in leuamentum identidem repetitis. Mirum illud ope diuinâ sibi accidisse ipse moriens testatus est; se post lanienam illam citra vllum tumoris vestigium vel sensum doloris cursu cœleti aliquot millaria consecisse. Verum & ibi clavâ in dorsum impactâ, rusticò tectus pelliceo, velut Adam, proteruis cachinnis expositus ipsâ miserabilis aspectus modestiâ, squalore ac sanguine misericordiam impetravit, mensa quoque ducum admotus. Sed & ibi procaci oco ludificatus, ita pudicitiâ sapientis modestiâ placuit, dum tacuit, ut rubore suo ruborem ac religiosæ in-

tegritatis venerationem in aliis ciceret; Angelorum pane deinceps vesci per mylus quotidie, tametsi captiuus Barbaro hæretico datus per sicarios hæreticos iam destinabatur ad necem. Verum arce tantum electus, ad nosistros tandem appulsus est: & ærumna illis nouâ dolorum accessione cumulatis, post multa præclaræ acta & ad nostrorum coronam dicta religiosam animam egit.

P. IOANNES
RENAVDIANVS.

Cum Provinciam gubernaret p-
edes illam & sæpè cilicio cinctus, Gallus Bur-
digalit., corollâ Deiparae de collo appensâ ob-
bibat: & in diuersorio, licet sessus, ac
sæpè madidus, in genua se abiiciebat
ad recitandas horas Canonicas. Abrupto somno surgebat ad diuinum officium, & ad sui longissimam quotidie verberationem flagris è ferro aut ære
confectis; nihil alios moratus, audi-
rent plagarum strepitum, aut non au-
diren. Somnus illi breuis & in palea,
vel nudo assere carptus. Longa inedia
patientia: unde diuinum sacrificium,
etiam fei & octogenarius: ultimus fa-
ciebat. Oculis legem indixerat ut non
nisi terram pedesue aspicerent. Preces
illi fusa semper de genibus, & mirus
amor solitudinis atque cubiculi. Po-
strem iudicij diem in Scenam dedit
permagno sanè animorum motu; &
solebat nonnisi pia in theatrum produ-
cere, cum ista tractaret. Deiparam,
bonam Matrem, bonam Dominam
appellabat. Eius amori dabat, ne cum
fœminis ageret, ac iis quoque quibus
præcerat id vehementer imprimebat,
ut in hoc aut nulli essent aut breuissi-
mi, rem Dei matris facturi longè char-
rissimam. Pali Rector cum esset, in-
stituit ut mendici pro stipe ter ad Col-
legium

legium quot hebbdomadis ventitarent; quos ille inconsuetis Catechismi preceptibus eruditos incitabat, ut Regi Collegij fundatori vitam repetius clamoribus precarentur: id quod & ipse faciebat, & in morem vnu receptum iam transiit. In Rege Ludouico id impensè amabat & laudabat quod regnum Dei Matri solemani voto quotannis repeti solito dedicasset. Incredibili erga Deum fiducia Collegia plura aere iuit; & Petrochorense, Piastauense, Palense à fundamentis excitauit. Coadiutoris ægri frontem cruce signans post breues preces, macte animo illum esse iussit, & conualitum ita prædixit, ut breui dicto fides non defuerit. Ingentem verrucam, que Coadiutorem alium sutoris officio fungi prohibebat, signo Crucis signauit, & postridie nec dolor, nec verruca vlla in manu apparuit. Per iter in Bearnia pescatores nihil à se piscium capi que stos iussisse aiunt expresso Crucis signo, in certo loco rete in aquam de-

mittere. Aiebant illi se inde rete non semel vacuum extruxisse: tamen paruere hortanti, & tantam vim piscium exultare, ut rete rumperetur. Ita de illo P. Ioannes Regius eius tunc socius qui haec vidit. Feroci vacce in se furentes irruenti signum Crucis obiecit manu ductum in aere; & illa mitis ad gregem reuertit. Prædictus Ludouicu[m] XIII. Regem prolem mascula suscepturum, idque sapientia affirmauit: Piastauij multis ante annis quam id eueniret, dixit: Denuncio vobis futurum esse Rupellæ, atque adeo in Bearnica, Societatis nostræ Collegium. Expectate, & breui videbitis gloriam Dei. Imò viuentibus ac videntibus nobis, qui hic præsentes adsumus, illud eueniet, quod enuncio. Et euenit. de quadam tunc sano & robusto ad munus quodpiam destinato diserte dixit, munus non aditum, sed prius moriturum. Et vaticinatio euentum fortita est, testibus plurimis.

II. DIE AVGVSTI.

P. FRANCISCVS DE LA CROIX.

1. Augusti.
Belga Tor-
naci 1644.
xrat 61.
Soc. 44.

Vocation.

B.V.

Noutios, patresque Tertianos, Collegia, Piuinciam religiosè admodum gubernauit. Quantu[m] vocationem suam faceret, manantibus inter loquendum de illa vbertim lachrymis testatus est: quibus persus per sapientem in cubiculo quoque pro illa Dei beneficentia gratias Deo agens, ipsos cubiculi muros exsula batur, terram etiam crebris oculis lachrymisque honorans. De B. Virgine & sentiebat & loquebatur & scribebat suanissime; illamque suo spiritui

Præfectoriam, ac ignis in corde absconditi velut vestalem custodem elegit. Hortulo suo Mariano tot linguis typisque nobilitate mirabiles in Deiparæ cultus amores in plurimum cordibus excitauit. Immaculatae Conceptionis cultor eximus, illam suæ conscientiæ nullâ vñquam, ut opinio est, lethali maculâ sedatae, sequestram optauit. Provinciae præpositus, illam suis præposuit, ut ipsa esset provincia illius. Provincialis omnesque ipsa ut suos gubernaret, illa omnibus prouideret. ita armatis multâ sui afflictione precibus illos sub illius præsidio collocauit. Ad horarias quotidie Immaculatae Conceptioni fusas preces adiecit, alias

KK 3

ad